

EL BORINOT

ANY III - NÚM. 107
10 DESEMBRE DE 1925
PREU de SUBSCRIPCIÓ:
UN TRIMESTRE 2'50

Setmanari il·lustrat
20 cms.

LA CORRESP.^a A
L'ADMINISTRACIÓ
ANGELS, 22 I 24
BARCELONA

MIRANT A... TARRAGONA

Com que fa tant de fred, els posen vestits.

Les verges nues

Aquesta combinació de mots sembla tanmateix el títol d'un "melodrama" molt sentimental i ple de suggestiva originalitat (!). I no, senyors, aquest títol és, tot simplement, el bateig d'una crítica nostra sobre un afer que quasi ha desbancat mitja humanitat...

Tothom, del més petit al més gran, socialista, monàrquic o republicà, directorialista o anti-directorialista, moralista o anti-moralista, tothom ha volgut dir, prenent-se la llibertat d'expansió de criteri, la seva opinió sobre la meravellosa obra arquitectònica ideada pel nostre mai prou ponderat arquitecte municipal senyor Nebot; just és, doncs, que a nosaltres, pacífics homes de la ploma, se'ns permeti de dir també, encara que tard, alguna coseta del grup escultòric adés inaugurat i adés ensacat (?). El nostre comentari tal vegada alleujarà els amargats, consolarà els apenats i alegrarà els enristits, bo i avergonyint els pobres paletes que tingueren la gosadia d'infonamentar els grans i rellicsosos pedestals pedrers.

"Les verges nues", bonic lema per un poema si entremig no hi hagués un escardotí...

En aquesta plaça de Catalunya, infel·lic i immortal, mancada d'atractivitat i d'al·licient; en aquesta plaça mancada de pretendents com una noia casadora mal emperifollada, calia posar alguna cosa d'original que portés admiradors i visitants fins de les regions polars; que tingués força pretendents, força, així deia una mamà d'un quart pis: No et cansis de rebre pretendents filla meua, podràs triar el que en tingui més.

Una cançó similar a la d'aquesta mare repetia el senyor Nebot quan amb els seus amics es situava a la terrassa de l'Hotel Colon, sota mateix d'aquelles grosses antenes que

aviat desapareixeran, tot contemplant la seva magna obra. "Cal posar-hi alguna cosa que agradi... mormolava amb còmica energia. Però aquest "alguna cosa" no sortia. Per fi un dia, aquest dia que sempre arriba, quan la cançó anava per mil·lèsima vegada, un "ja he trobat la solució", pronunciat amb delicada veu, sortí d'entre els reunits... Una encaixada de mà entre tots els assistents fou l'antepileg d'aquella reunió. Tanmateix ja havien trobat la solució!

—No voleu admiració i estupefacció?—deia el felicitat trobador de la idea.—No voleu que vinguin visitants fins de les més fredes terres? Que la plaça de Catalunya sempre tingui gent i badocs. Malvinatge! Heus ací la solució. Poseu-hi les "Virgenes desnudas", inspirats en alguna obra grega d'aquestes immortals, de fama mundial...

La idea fou aprofitada en gran part, i uns quants mesos després es col·locava amb tota solemnitat, el grup escultòric, que, tot fent veure que s'ignorava, ha assolit un formidable èxit, especialment entre els tarragonins.

Després han vingut les picabaralles entre tiris i troians, unes picabaralles amb una mica de xim-xim que no arriba a la sang. Protestes i contrapropostes són una cosa esllanguida, diríeu que semblen convencionals. Tot amb tot, diuen els uns, no n'hi ha per tant, quant totes les dones—o quasi totes—van a la fresca de la manera que veiem. Els altres diuen que no val encolorar uns nusos sota pretext d'art, amb perill d'escandalitzar (els innocents que s'empassen tanta de "literatura" i de "plàstica artística" com hi ha per quioscos i cines).

Si arriben a posar al mig de la plaça la imatge del Sagrat Cor!

Oh, i qui sap si més de quatre babaus aleshores transgirien, i pensarien: i bé, l'una cosa va per l'altra! (Se'n veuen tantes!)

JORDI DEL VAL

Del balconet estant

Si es generalitzava el sistema adoptat per un enginyer dels Estats Units, als propietaris de conductores per al transport de mobles, se'ls obria un nou camp d'exploració industrial, que faria de bon aprofitar.

L'esmentat enginyer, prenent per mestre la naturalesa, que tan bones ensenyances ens dona sobre tots els aspectes de la vida, tracta de fer entendre a la humanitat la conveniència que imiti al cargol en el relatiu a la qüestió de domicili, això és: que tothom s'emporti la casa allà on vagi.

Però aquest enginyer no és home per dir les coses així com així, sinó que predicant amb l'exemple, no fa gaire que desitjos de traslladar-se de Newcastle (Pensilvània) a Sharon, població situada a 36 quilòmetres de la primera, va fer desmuntar la casa peça per peça, per endur-se-la amb ell.

Després d'haver embalat el mobiliari, una brigada de fusters va desfer totes les portes, balcons, finestres i altra obra de fusta, següent després tot un exèrcit de mestres de cases, que varen fer el mateix amb l'obra de pedra, bo i numerant cada peça per facilitar la reconstrucció.

Aquestes operacions varen restar enllestides en tres dies, i no en varen passar quinze que l'enginyer ja tornava a habitar a Sharon, la mateixa casa on vivia a Newcastle.

A l'objecte de facilitar la construcció i desmuntament d'edificis, l'enginyer americà té un projecte especial d'edificació, que recomana a tots els arquitectes del seu país, gràcies al qual una casa serà feta i desfeta com si fos de decoració de teatre.

Preveiem per Barcelona, a l'istiu, quan tothom surt a la torra, que la ciutat esdevindrà una mena de plaça de Catalunya de colossals proporcions.

Una petita dificultat és la que es presenta per ara a la pràctica de tan extraordinària innovació, i és que al seu introductor, aquesta muda li ha costat la friolera de 350.000 francs.

La veritat és que, a semblant preu, les mudes de casa costaran més que les mudes dels canaris, que de vegades l'han de pagar amb la vida!

No és nova l'observació que són moltes les persones que van al teatre per tot, menys per interessar-se per la representació. Qui hi va per veure, qui per ésser vist...

Sovinteja també el tipus que s'abona al teatre per anar a trencar-hi el primer son; i és obligada la llotja presa per uns quants amics, convertida en lloc de reunió i de conversa de cada nit.

I això no passa solament a casa, sinó que és estès gairebé en tot Europa i molt especialment a Itàlia, el país musical per excel·lència on sembla que per aquest motiu hi hauria d'haver un xic de respecte al teatre, quan en aquest teatre es canta alguna òpera.

Era a un teatre de Rovereto. Dirigia el "Tanhäuser", el mestre Tango (bon nom per a un músic) i d'ençà que havia començat la simfonia, que no parava de donar mirades molt significatives de tan severes a la primera fila de butaques d'orquestra, on hi havia tot un estol de senyores i senyorettes que feien una xerradissa, que ni la dels pardals de la Rambla de Barcelona.

Malgrat dels tàcits advertiments del mestre, les dames no semblaven gens disposades a cloure el bec, ans el contrari, la conversa s'animava per graus a mida que avançava el desenrotllament de l'acció líric-dramàtica i el tenor i la tiple cantaven de bo i millor.

La cosa no va acabar aquí, sinó que al cap d'una estona va anar a engruixir la tertúlia un jove lluit, que va ésser rebut per algunes de les dames amb veritaderes demostracions de satisfacció i confiança, les quals el varen presentar a les altres.

Mentre s'efectuava la cerimònia i l'orquestra feia un super efecte de

pianissimo, el director d'orquestra va recollir al vol aquesta frase provinent de la tertúlia, pronunciada amb veu clara i vibrant;

—Tinc la satisfacció de presentar-li el meu promès.

En sentir-ho el mestre, va deixar la batuta i, tot girant-se cerimoniosament, va respondre, amb fingida complacència:

—He tingut tant de gust a conèixe'l. I va seguir tranquil·lament dirigint l'orquestra.

A Anglaterra es celebrà un concurs de belles femenines que despertà especialment entre els individus del bell sexe un interès grandíol.

A l'esmentat concurs hi han concorregut totes les bones mosses de la metròpoli, o les que tenen pretensions de passar-hi, que són gairebé totes.

Malgrat, però, de l'abundós assortit de dones boniques que optaven al premi, no tant pel valor material d'aquest, com per la satisfacció que els hauria proporcionat el que fos oficialment sancionada la seva bellesa, el jurat no ha dubtat gens a concedir el premi; dictava per unanimitat el corresponent veredict.

Aquest era en favor d'una dona, quasi una nena, només té disset anys, que a una extraordinària bellesa reuneix la important circumstància d'ignorar que siguin molt o poques les seves gràcies.

Sembla inversemblant que a aquestes altures i tractant-se d'una dona, pugui donar-se un exemple tan gran de modestia; però tota estranyesa desapareix en saber que aquesta noia no s'ha mirat mai, perquè... és cega de naixença.

I, malgrat d'aquesta circumstància, que sembla ésser desfavorable per a una bellesa femenina, i potser degut a això mateix, el jurat li ha concedit a ulls clucs la cobdiciada recompensa. Què de més interessant que una cara bonica que presenti dos ulls valents, plens de trista serenitat, melangiosos, adormits en un somni etern? Si és així, res més natural, doncs, que el Jurat anglès fos seduit per tan espiritual criatura, per bé que en protestin les opositors al premi, que comptant amb el sentit de la falta a la favorecudat, han de mirar forçosament més prim.

Després de tot, un defecte físic d'aquesta naturalesa en una dona, no és per tothom tal defecte, sinó que en trobaríem més de quatre que no es mirarien gens a estimar-ho com una qualitat preadíssima, sobretot si tinguessin intencions matrimonials amb la interessada.

Efectivament, una muller cega, en certes ocasions, pot valer un imperi, i si a més a més fos sorda i muda, no tindria preu.

ÇO QUE PASSA PEL MÓN

(Novembre-desembre de 1925)

Dia 21.—Mor la reina Alexandra, mare del rei d'Anglaterra.

Dia 22.—El govern francès es declara en crisi total; n'és la causa l'actitud hostil de la Cambra per la greu qüestió financiera.

—El Gran Orient de la maçoneria italiana ordena la dissolució de totes les lògies. Immediatament s'organitzaren les noves, d'acord amb les disposicions del govern sobre constitució de Societats.

Dia 25.—S'assenyalen nous vivissims atacs dels drusos contra els francesos a la Síria.

—El govern d'Estònia es declara en crisi.

Dia 26.—L'Assemblea nacional d'Angora decreta l'abolició del feq, disposa l'ús del barret. Això promou grans avalots. A una regió han declarat l'estat de guerra i tot.

Dia 2.—Mor el gran compositor i sardanista Juli Garreta.

—Es transforma el govern del Directori d'Espanya en govern civil, amb ministres.

ERUDICIO I CULTURA

Conferències

"PEP VENTURA I LES BELLES tonades de la raça", per En Joan Llongueras, a Sabadell, a la Lliga Regionalista, dia 27 del passat.

"UN PESSIMISTA CATALA A ITALIA", a càrrec d'En Cristòfor de Domènec, a Sabadell, dia 27.

"LES SOCIETATS MERCANTILS, collectives, comanditàries, anònimes, comptes en participació i mutes", a l'estatge social de l'Associació de comptables de Catalunya, a càrrec de l'advocat mercantilista senyor Gay de Montellà, dia 2.

"L'ENSENYANÇA DELS SORDSMUTS", a càrrec del director de l'Institut Català de sord-muts, senyor Emili Tortosa Gironés, a la Secció de Cultura de l'Orfeó de Llevant, dia 3.

"EL RECONeixEMENT DE LA propietat industrial", a l'estatge de la Unió Gremial, organitzada per la Federació de Perruquers i Barbers de Barcelona, dia 3.

"LETTURA DANTESCA "INFERNO", amb projeccions, a la Casa dels Italians, pel professor Ettore De Zuan, dia 3.

"TUTANKHAMEN", AL CENTRE Excursionista de Catalunya, pel senyor Pelegrí Casades i Gramatxes que la il·lustrà amb projeccions, dia 3.

"LA VIDA UNICA DE L'HONOR", algunes reflexions sobre el darrer estat intel·lectual i moral a Catalunya", a l'Ateneu Barceloní, a càrrec d'En Josep Maria Junoy, dia 3.

"VELLS I JOVES", A SABADELL, a la Lliga Regionalista, per En Ferran i Mayoral, dia 4.

"L'OBRA DEL XALET DE LA MOLINA", al Centre Excursionista de Catalunya, a càrrec de N'Ignasi Folch i Girona, dia 4.

"L'ESCOLA, LA UNIVERSITAT I l'estudiant", a càrrec d'En Manuel Ru-

bio Borràs, a l'Ateneu Obrer Marti-nenc, dia 5.

"VALOR DE LA CULTURA INTEL·lectual per elevar la condició femenina", a l'Ateneu Barceloní, a càrrec d'En Santiago Valentí i Camp, dia 5.

"PERSPECTIVES HUMANES", per N'Amador Revilla, a la Unió de Rebosters, Artística Culinària i La Nova Aliança de Cambrers, dia 5.

"EL RESULTAT HISTORIC DE Suïssa-Ginebra, seu de la Lliga de les Nacions", il·lustrada amb projeccions, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, a càrrec d'En Delfi Dalmau, dia 5.

"ELS VOLCANS I LLURS EFECTES", al Liceu Garcigoy, pel senyor Josep Altisench, dia 5.

Exposicions

DEL PINTOR R. DURAN I CAMPS, a "El Camarín".

DE N'A. HABERKÖRN, A LES GAL·leries Malmédé, fins el dia 15 de l'actual.

EXPOSICIONS D'ART, D'ARQUETES i creus d'A. Fargnoli, paisatges de Gallostra i Adroher, nines i pintures de la senyora Cid, pintures de Lluís Madir, un repujat i altres objectes de Vallmaió, objectes de ceràmica i terra cuita d'Aguiar, Borel, Fargnoli, Corberó, Coronina i altres, tots ells gironins; caricatures de Fiol i fotografies d'En Rafel Massó, a l'Associació d'Estudiants de l'Ateneu, a Igualada.

DE MARTI GARCES, A L'ESTUDI Arenyes, Oberta fins el dia 15.

DEL PINTOR CATALA JOAN JUYER, a Palma de Mallorca, a "La Veda".

"EXPOSICIO GRAFICA DE DANSA popular catalana", a l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

D'AQUAREL·LES DEL PINTOR senyor Sabatè i Jaumà, a Girona, a l'Ateneu.

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO
24 i 26. Sastre, Mod. i Camiseria.—BAS i TARRIDA
33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—Academia Ardevol.

CARRER CORTS CATALANES
457. Inst. elect., aigua i gas.—RAFAEL SALA.
614. Pelletteria.—"LE RENARD".

***CARRER CLARIS**
102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDER.

CARRER DE TALLERS
72. Ceràmica i rajoles.—CASIMIR VICENS.

CARRER MUNTANER
65. Ribas i Ferrer. B. Regina Novel·les escollides

CARRER COMTE ASALTO
75. Mobles a plaques i comptat.—JOSEP MACIÀ.

CARRER BOTERS
4. F. MONTALCÓN. Tapissos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL
7. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
28. pral. J. COSTA.—Antiguitats d'art.

CARRER DEL PI
13. 2*. SASTRE.—L. MIR.

CARRER DE SANT PAU
3. Camiseria del Liceo.—JOAN VALLVÈ.

CARRER BALMES
126. RADIO-ELECTRIC Manufacturers.

RAMBLA DE CATALUNYA
15. Pelletteria "La Siberia"—J. TICO.
20. Perruqueria.—J. MAYMO.
94. LA ARTÍSTICA.—Brodats i Confeccions.
124. Instal. bones i barates.—Barnadas i Espinet.

CARRER DE LA BOQUERIA
36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA
2 i 7. Lligues i Tirants CATALONIA.

CARRER VILA-VILÀ
66. Palla i Alfals JOSEP CATALA.

CARRER PORTAFERRISSA
22. Ganiveteria i perfumeria.—VNA. DUCHEIN
25. Camiseria A. DE B. CORNELLA.

CARRER ARIBAU
29 i 31. Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA
18. Art. Fotogràfics i Radio.—PÉREZ i SÁBAT.

CARRER JOVELLANOS
4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. PICAZO

RONDA SANT ANTONI
60. OLLA EXPRESS.—Detalls a Import Acar.

CARRER SALMERÓN
140. Articles fot. i radio.—V. CALDÉS ARÓS.
193. Llamp. Elect. i radio.—RAMON RABASA.

DIAGONAL
460. "Radio Iris"—J. B. MODOLELL.

SALA PARÉS
Establiments MARAGALL
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 643
Telèfon 813-S. P. - BARCELONA

FREIXENET
SANT SADURNI DE NOYA

ÉS EL MILLOR XAMPANY

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

F. CARRERAS CANDI

**NARRACIONS
MONTSERRATINES**

CONTÉ ENTRE ALTRES:

La roca del Gegant encantat - Lo senyal del Cap de Mort - Lo Cavall Bernat - Lo Vall-Mai - Lo drama de Sant Miquel - Lo fals ermità de Montserrat - Lo bandoler de Montserrat.

Vol. de 400 pàgs. il·lustrat amb 35 gravats

IMPREMTA ALTÈS

Angels, 22 i 24

Preu: 2 pessetes

PARAIGÜES :: OMBREL·LES
VANOS
BASTONS

J. CARDÚS

PORTAFERRISSA, 10
BARCELONA

Lo Gayter del Llobregat

Poesies de

Joaquim Rubió i Ors

amb un pròleg de

Antoni Rubió i Lluch

Edició Poliglota.

Volum IV, 1839-1895. Més de 300
pàgines, rústega: 5 pessetes;
luxosament enquadernat en tela,
6 pessetes.

APARELLS I ACCESSORIS

PER A LA

RADIO TELEFONIA

DE LES MILLORS MARQUES

Venda al major i detall

Carrer Canuda, 45 i 47

BARCELONA

DIPÒSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC

JOSEP CLAVELL

Solingen-Paris-Barcelona

(Casa fundada per R. ROCA)
JOSEP ROCA

Navalles i Màquines d'afaitar

assegurades

Ganiveteria — Tocador

Taller d'esmolador tota mena d'eines

PLAÇA DEL PI, n.º 3

Oficina de còpies CASA RENÉ

Reproducció - Treballs en català - Duplicat, bon cement i economia

CARRER DE MONTSIÓ, 18, TELÈFON 4525-A - BARCELONA

**LLÀTZER
DE TORMES**

el clàssic de l'humor

demaneu-lo

a totes les llibreries

2 PESSETES

IGNASI FOLCH I TORRES

UNA DONA

NOVEL·LA CONTEMPORÀNIA

A TOTES LES LLIBRERIES

PREU: 3'50 PTES.

A SEU D'URGELL, NÚM. 124
TELÈFON A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

i Hemeroteca General
Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

ast ell ciutat

(Seu d'Urgell)